นางเนื้อหลบลั้ทนีพระบิดาไปเสีย พระพรหมเองก็ไม่ยอมลดละ ด้วยความกริ้วถึงกับนิรยิตองด์เป็นกวางตายนางเนื้อ ไปในพันที พระคิวะได้ทรงบังเอิญมาพบเท็นเข้า ก็จึงได้มีความเห็นใจพระธิดาสนธยา ครั้นจะท้ามปรามพระพรหม ผู้เป็นบิดาของพระนางสนธยาก็ดูจะกระไรอยู่ จึงใต้ยับยั้งความกริ้วของพระพรหมในครั้งนั้นด้วยการแผลงศรไปถูก เดียรกวาง ขาดกระเด็น เมื่อพระพรหมกลับคืนมาสู่ร่างเดิม ก็จึงได้คลายความโกรธ และพระติวะก็ได้พูดดุยกับพระ พรหมให้ยกไทษให้กับพระธิดา และการขออภัยโทษแก่พระนางสนธยานั้นลงจะไม่เป็นการสำเร็จโดยง่าย พระศิระ จึงได้ใช้วิธีทูลขอพระนางสนธยามาเป็นพระชายาด้วยความเกรงอกเกรงใจกัน พระพรหมจึงได้ยินดิยกพระธิดาให้ ไปเป็นพระชายาของพระดิวะ ด้วยเหตุนี้เองที่พระธิดาสนธยาจึงไม่ต้องถูกพระบิดาลงโทษ ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าการที่ มีพระชายาเพิ่มขึ้นมานั้นไม่ได้เป็นเพราะพระศิวะ ออกไปแสวงหาด้วยความมากรักหลายใจแต่อย่างใด

กำเนิดพระพิฆเนศวร

ด้มภีร์ปราณะได้บันทึกไว้ช่วงหลังพุทธศตวรรษที่ 1 กล่าวถึงการกำเนิดพระพิฆเนสในฐานะเทพ และโอรส ของพระแม่อุมาเทวิกับพระดีวะเทพ โลยแต่ละตำนาน ได้กล่าวไว้แตกต่างกัน ดังนี้

เมื่อคราวที่พระปารวดีสรงน้ำอยู่ในอุทยาน พระองค์
ทรงน้ำเหงื่อไดลของพระองค์มาปั้นเป็นหุ้นเทวบุตรรูป
งาม และทรงใช้เวทย์มนต์เพื่อให้หุ้นนั้นมีชีวิตขึ้นมา
จากนั้นจึงทรงรับสั่งให้เทวบุตรออกไปเฝ้ายังด้านหน้า
ประตูทางเข้าอุทยาน โดยได้รับสั่งว่าท้ามมิให้ผู้ใดเข้ามา
โดยเด็ดขาด เหตุการณ์เป็นเช่นนี้มาโดยตลอดทุกครั้งที่
พระแม่อุมาทรงสรงน้ำ ณ อุทยานแห่งนี้ จนกระทั่งเมื่อ
ถึงวันกำทนคเสด็จกลับของพระศิวะ และเมื่อทั้งสองพระ
องค์พบกันในคราแรกต่างก็จะเข้าไปในอุทยาน อีกผ้าย
ก็ปกป้องมิให้ผู้ใดย่างกายเข้าในอุทยานได้ด้วยเทวบุตร
ทรงได้รับดำสั่งของพระอุมา ห้ามมิให้ผู้ใดต่วงละเมิด
เข้าไปยังสถานที่สรงน้ำแท่งนี้ เมื่อเป็นตั้งนั้นพระศิวะ
จึงทรงสั่งให้บริวารเข้าต่อผู้และได้สังหารเทวบุตร (แต่ใน
บางคัมกีร์ก็ว่าพระศิวะทรงใช้จักรตัดเตียร)

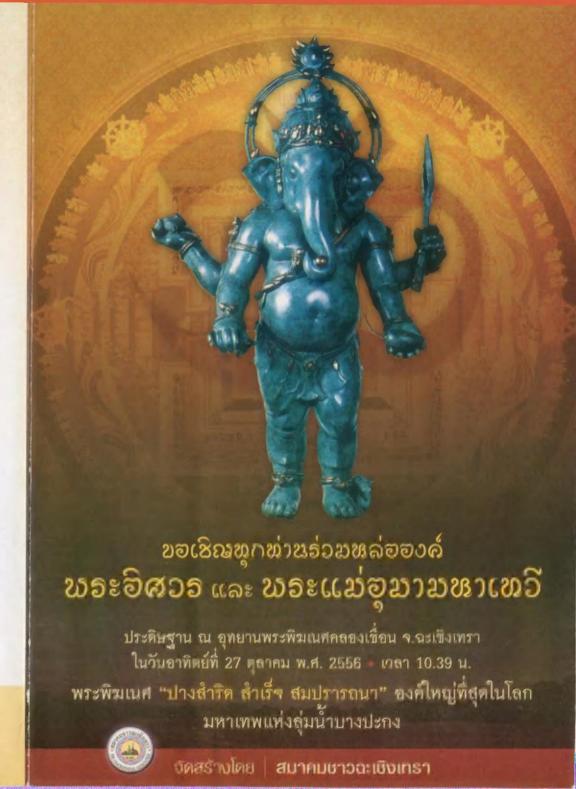

เมื่อพระปารวัติทรงพบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น พระองค์ทรงโกรธและโมโทพระสวามียิ่ง จนถึงกับทำศึกใหญ่ระหว่าง ทั้งสองพระองค์ ร้อนถึงพระฤษีนารอด (นารท) ต้องออกรับหน้าเจรจาศึกในครานี้ โดยพระปราวดีได้กล่าวให้พระ ศิวะผู้สวามีต้องหาหนทางให้เทวบุตรพื้นชีวิตจึง จะยอมสงบศึกให้

พระศิวะจึงทรงมีคำสั่งให้เทวดาผู้เป็นบริวารเดินทางไปทิศเหนือ และให้ตัดศรีษะของสิ่งมีชีวิตแรกที่พบเพื่อนำ มาต่อให้กับเทวบุตรผู้เป็นโอรส ไม่นานนักเทวดาก็เดินทางกลับมาพร้อมกับนำเศียรข้าง (มีงาเดียว) เพื่อมาต่อให้ พระโอรส ซึ่งต่อมาจึงทรงตั้งพระนามใหม่ คือ คชานนะ (มีหน้าเป็นช้าง) และเอกทันต (ผู้มีงาเดียว) เมื่อได้ชุบชีวิต

พื้นแล้วพระปราวตีจึงทรงเล่าเรื่องราวต่าง ๆ ให้ทั้งสองพระองค์ได้ฟังว่า ทั้งสองพระ องค์ทรงเป็นพระบิตาและพระโอรส ซึ่งฝ่ายโอรสได้ฟังดังนั้นถึงกลับหมอบกราบขอ อภัยโทษเพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของตน พระศิวะทรงพอพระทัยยิ่งนัก ถึงกับ ประทานพรให้พระโอรสให้เป็นผู้มีอำนาจเทนือเหล่าภูตผีทั้งปวง และทรงแต่งตั้งให้ เป็นคณปติ ผู้เป็นใหญ่ในที่สุด

ขอเชิญทุกท่านร่วมเขียนคำอธิษฐานขอพรให้สำเร็จ...สมปรารถนา...
 โดยเชียนชื่อ / นามสกุล / วัน / เดือน / ปีเกิด ของท่าน หรือบุคคลที่ท่าน รักและเคารพ สงบนแผ่นยันต์ เพื่อนำไปหล่อหลอมองค์พระศิวะ และองค์ พระแม่อุมามหาเทวี ให้ประชาชนได้กราบไหวับชา เพื่อความเป็นสิริมงคล

ນອະອີສວຣ ແລະ ນອະແມ່ອຸສາສສາເຫວີ ຜູ້ໃห້ກຳເນີດ "**ນອະພົນແຜດວຣ**"

พระติศวร (ศิวะ) มหาเทพแห่งการทำลาย

พระดิวะ (คนไทยเรียกว่า พระอิศวร) เป็นบิดาของพระพิฒเนศ มีชายาคือ พระแม่อุมาเทวี พระศิวะทรงเป็นมหาเทพผู้เป็นใหญ่ใน จักรวาล หนึ่งในตรีมูรติ หรือ 3 มหาเทพสูงสุดแพ่งศาสนาพราพมณ์— อินดุ (พระพรทม, พระวิษณุ, พระศิวะ)

พระองค์ทรงประทานพรวิเศษให้แก่ผู้หมั่นกระทำความดี และ ยึดมั่นในศีลธรรม หากผู้ใดประพฤติเพื่ออุทิศถวายแก่พระองค์แล้ว ปรารถนาสิ่งวิเศษใด ๆ พระองค์ก็จะประทานพรนั้น ๆ ให้ แต่เมื่อได้ พรสมปรารถนาแล้ว วันหน้าหากกระทำผิดไปจากความดึงาม ผู้นั้น จะเกิดวิบัติในชีวิต พระศิวะเทพจะเป็นผู้ทำลายทันที!!

มีความเชื่อกันว่าพระศิวะนั้น สามารถช่วยปัดเป๋ารักษาเยียวยา อากาศเจ็บใช้ได้ป่วยต่างๆ ได้อย่างมหัศจรรย์นัก! หากผู้ใดที่เจ็บ ป่วยหรือต้องการขอพรให้คนในครอบครัวหายเจ็บใช้ได้ป่วย

ถ้ากระทำการบวงสรวงบูชาและขอพรจากพระศิวะ ก็มักปรากฏ ว่าความเจ็บใช้ได้ป่วยนั้นถูกปัดเป้าให้ทายไปได้โดยสิ้นในเร็ววัน

พระองค์เป็นเทพที่จะคอยขับไล่สิ่งชั่วร้ายให้ท่างไกล และทำให้ เกิดความดึงามเป็นสิริมงตลเกิดขึ้น ผู้ที่มีความทุกช์ไม่ว่าจะเป็นในทาง ใต ทากบวงสรวงบูชา ขอพรให้พ้นทุกข์ พระศิวะก็จะประทานพรให้ผู้ นั้นได้พ้นจากทัวงแท่งความทกข์ด้วยเช่นกัน

พระดิวะ เป็นเทพที่จะอำนวยพร ประทานความอุดมสมบูรณ์ ให้แก่ผู้ที่มีอาชีพเลี้ยงวัว เลี้ยงม้า หรือเลี้ยงแกะ และอาชีพที่เกี่ยวกับ

การเกษตรทั้งปวง ก็จะมีความสำเร็จและมีความสมบูรณ์พูนสุข หากบวงสรวงบูชาพระศิวะ...

พระศิวะ ผู้เป็นพระเป็นเจ้าแห่งการทำลายล้าง พระองค์เปี่ยมไปด้วยอำนาจ พระพักตร์ของพระองค์แสดงให้ เห็นว่าเป็นทั้งชาย เป็นทั้งหญิง เป็นทั้งผู้ใจดี เป็นทั้งผู้คุราย จากชิ้นฝุ่นธุลีไปจนถึงภูเขาทีมาลัย จากมดตัวเล็กๆ ไปจนถึงช้างตัวใหญ่ จากมนุษย์ไปจนถึงพระเป็นเจ้า อะไรก็ตามที่เราสามารถเห็นได้นั้น เป็นรูปแบบของพระศิวะ ชั้งพม

ในดัมภีร์อุปนิษัทของฮินดู การท่องดำในพระดัมภีร์ส่วนมากมีดำว่า "สิโวมุสวหะ" (ข้าดือดิวะ) หมายดวาม ว่า บุคดลผู้มีสติปัญญาทุกๆ คน ดวรพิจารณาถึงตัวเอง และสิ่งทั้งหลายของสากลโลกเป็นรูปแบบของพระดิวะทั้ง สิ้น เมื่อดิตระลึกได้อย่างนี้แล้ว ผู้นั้นก็จะเข้าถึงความสุขความสงบ

ลักษณะของพระชิศวร (ศิวะ)

รูปลักษณ์ของพระศิวะนั้นมีปรากฏมากมายหลายลักษณะด้วยกัน แต่จุดเด่นที่ถือได้ว่าเป็นเอกลักษณ์ของพระ ดิวะก็คือ รูปพระจันทร์เลี้ยวและดวงตาดวงที่ 3 บนหน้าผาก สร้อยประคำที่เป็นหัวกะไหลก และงูที่คล้องพระสอทร็อ ดอของพระองค์ กล่าวได้ว่ารูปลักษณ์ของพระองค์นั้นด่อนข้างมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่สามารถสังเกตได้ง่าย ไม่สับสน วุ่นวายเหมือนกับจดจำรูปลักษณ์ของมหาเพพองค์อื่น ๆ พระศิวะนั้นเป็นเทพที่ประพฤติองต์เป็นโยคีหรือผู้ถือศีล ทรง แต่งองค์ดูแาย ๆ พวกโยคะทร็อพวกฤษี สยายผมยาวแล้วมนมวยผมเป็นชฎาบนศีรษะ ทรงนุ่งหมด้วยหนังกวางบ้าง หนังเสือบ้าง คัมภีร์โบราณหลายเล่มกล่าวถึงสีพระวรกายของพระศิวะแตกต่างกันไป บางคัมภีร์ระบุว่าพระวรกายของ พระศิวะนั้นเป็นฝีแดงเข้มราวกับเปลาไฟทร็อโลทิต บางคัมภีร์ว่าพระวรกายขององค์พระศิวะนั้นเป็นสีขาวนวลบริสุทธิ์

ดั่งสีของพระจันทร์ แต่หลายๆ คัมภีร์กล่าวไว้ตรงกันว่า พระศิวะนั้นเป็นเทพที่มีพระเนตร 3 ดวง คือดวงที่ 3 นั้นจะ ปรากฏขึ้นอยู่บนหน้าผากขององด์โดยปรากฏเป็นดวงตารูปแนวนอนบ้าง รูปตั้งทรงพุ่มช้างบิณฑ์บ้าง และดวงดาที่ 3 นี้สามารถมองเห็นอดีตและอนาคตได้อีกด้วย รูปลักษณ์ของพระศิวะนั้น มีรายละเอียดแตกต่างกันไปตามแต่ละปาง

พระแม่อุมามหาเทวี

พระติวะทรงมีเอกอัดรมเหลีด็อ พระแม่อุมามหาเหว็ หรือชาวชินดูนิยมเรียกกันว่า "พระนางปาราวดี" ซึ่ง เป็นอิตถีเทพทึ่งดงามเป็นยิ่งนัก และยังเป็นเทพเทร็ที่มีผู้คนนิยมบวงสรวงบูชามากมายว่าเทพนารื่องค์อื่นองค์ได พระ แม่ปราวตีทรือพระแม่อุมามหาเทร็นั้นั้น เป็นมเหลีดูพระทัยของพระติวะ ซึ่งปรากฏอยู่ในทุกคัมภีร์ทุกต่าราเลยทีเดียว ด้วยเพราะพระศิวะนั้นไม่ปรากฏว่าจะมีพระชายาชิกมากมายดังมหาเทพองค์ชื่น ๆ พระติวะมีเพียงพระตงตาและ พระนางสนธยาเท่านั้นที่เป็นพระชายาคู่บารมีอิก 2 พระนาง พระแม่ดงดานั้นแต่เดิมก็เป็นพระชายาองค์รอง ๆ ของ พระนารายณ์หรือพระวิษณุ ซึ่งเมื่อได้มีเรื่องมีราวขัดแย้งบาดหมางกันระหว่างบรรดาพระชายาพระวิษณุ จนก่อเหตุให้ เกิดความเดือดร้อนรำคาญใจ พระวิษณุจึงได้นำพระแม่ดงคามาถวายให้เป็นพระชายาของพระติวะและพระแม่ดงคานั้นโดยแท้จริงแล้วเป็นพระพีนางของพระแม่อุมาอัตรมเหลีของพระติวะอีกด้วย ส่วนพระนางสนธยานั้นเป็นธิดาของ พระพรหม มหาเทพอีกพระองค์หนึ่ง ซึ่งมีความผิดในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จนเป็นเหตุให้พระพรทมผู้เป็นบิตาทจงกริ้วนัก และปรารถนาที่จะลงโทษพระอิตาสนธยาอย่างหนัก ซึ่งพระอิตาก็เกรงกลัวหีจะถูกลงโทษทัณฑ์ จึงได้แปลงกายเป็น